

บทที่ 4 ผลการวิจัย

ในการวิจัยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความทันสมัย การเปิดรับข่าวสาร และสิ่งแวดล้อมทางสังคม กับ พฤติกรรมการแต่งกายและการใช้ภาษาพื้นเมืองของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยการสอบถามประชาชนจำนวน 420 คน ทั้งในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล ผลการวิจัยที่ได้แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้ คือ

ตอนที่ 1 ผลการวิจัยที่นำมาอธิบายในเชิงพรรณนา โดยการหาสถิติพื้นฐาน คือการแจกแจงความถี่ แสดงผลเป็นคำร้อยละ

ส่วนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษา ซึ่งเป็นคุณลักษณะทางด้านประชากร (demographic data) ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจ

ส่วนที่ 2 การเปิดรับข่าวสารด้านวัฒนธรรม ความทันสมัย และสิ่งแวดล้อมทางสังคม พฤติกรรมการแต่งกาย และการใช้ภาษาพื้นเมือง

ตอนที่ 2 การทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติวิเคราะห์เพื่อหาความสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product moment Correlation)

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ผลการวิจัยแสดงข้อมูลเชิงพรรณนา

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	212	50.5
หญิง	208	49.5
รวม	420	100

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าประชาชนที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ เป็นเพศชาย จำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 50.5 และเพศหญิง 208 คน คิดเป็นร้อยละ 49.5

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
15 - 25 ปี	175	41.7
26 - 35 ปี	88	21.0
36 - 45 ปี	97	23.1
มากกว่า 45 ปี	60	14.3
รวม	420	100

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าประชาชนที่ทำการศึกษานี้ มีอายุอยู่ในช่วง 15-25 ปี มากที่สุด จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 41.7 รองลงมาคือ กลุ่มที่มีอายุ 26-35 ปี จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 21.0 กลุ่มที่มีอายุ 36- 45 ปี จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 23.1 และกลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือกลุ่มอายุมากกว่า 45 ปี ขึ้นไป จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยเรียน	2	.5
ป.1 - ป.4	36	8.6
ป.5 - ป.7	24	5.7
ม.3- ม.5	92	21.9
อนุปริญญา	88	21.0
ปริญญาตรี	171	40.7
สูงกว่าปริญญาตรี	7	1.7
รวม	420	100

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าประชาชนที่ทำการศึกษาในครั้งนี มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 40.7 รองลงมาคือกลุ่มที่มีการศึกษาระดับ ม.3 - ม.5 จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 21.9 กลุ่มที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 21.0 และกลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือกลุ่มที่ไม่เคยเรียนหนังสือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ .5

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 3,000 บาท	116	27.6
3,001 - 6,000 บาท	120	28.6
6,001 - 9,000 บาท	82	19.5
9,001 - 12,000 บาท	61	14.5
มากกว่า 12,000 บาท	41	9.8
รวม	420	100

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าประชาชนที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ มีรายได้ระหว่าง 3,001 - 6,000 บาท มากที่สุด คือ จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6 รองลงมาคือกลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 3,000 บาท จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 27.6 และน้อยที่สุดคือกลุ่มที่มีรายได้มากกว่า 12,000 บาท จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 9.8

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้ของครอบครัว

รายได้ครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 10,000 บาท	119	28.3
10,001 - 20,000 บาท	167	39.8
20,001 - 30,000 บาท	85	20.2
มากกว่า 30,000 บาท	49	11.7
รวม	420	100

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่าประชาชนที่ทำการศึกษานี้ มีรายได้ของครอบครัว 10,001 - 20,000 บาท มากที่สุด จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 39.8 รองลงมาคือกลุ่มที่มีรายได้ของครอบครัวน้อยกว่า 10,000 บาท จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 28.3 และกลุ่มที่น้อยที่สุดคือกลุ่มที่มีรายได้มากกว่า 30,000 บาท จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 11.7

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามพฤติกรรมการพูด
ภาษาคำเมือง

การพูดภาษาคำเมือง	จำนวน	ร้อยละ
ระดับต่ำ	36	8.6
ระดับปานกลาง	116	27.6
ระดับสูง	268	63.8
รวม	420	100

จากตารางแสดงให้เห็นว่าประชาชนที่ทำการศึกษาคั้งนี้ใช้ภาษาคำเมือง
ในระดับสูงมากที่สุด จำนวน 268 คน คิดเป็นร้อยละ 63.8 รองลงมาคือ ระดับปานกลาง
จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 27.6 และน้อยที่สุดคือระดับต่ำ จำนวน 36 คน คิดเป็น
ร้อยละ 8.6

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและร้อยละของการใช้คำในภาษาคำเมือง

การใช้คำในภาษาคำเมือง	จำนวน	ร้อยละ
ระดับต่ำ	192	45.7
ระดับปานกลาง	131	31.2
ระดับสูง	97	23.1
รวม	420	100

จากตารางแสดงให้เห็นว่า ประชาชนที่ทำการศึกษารั้งนี้ ใช้คำเมืองแท้ใน ระดับต่ำมากที่สุด จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 45.7 รองลงมาคือระดับปานกลาง จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 31.2 และน้อยที่สุดใช้ในระดับสูง จำนวน 97 คน คิดเป็น ร้อยละ 23.1

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการแต่งกายพื้นเมือง

การแต่งกายพื้นเมือง	จำนวน	ร้อยละ
ระดับต่ำ	70	16.7
ระดับปานกลาง	109	26.0
ระดับสูง	42	10.0
ไม่แต่ง	199	47.4
รวม	420	100

จากตารางแสดงให้เห็นว่า ประชาชนที่ทำการศึกษาไม่แต่งกายพื้นเมืองมากที่สุด จำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 47.4 รองลงมาคือแต่งระดับปานกลาง จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0 ระดับต่ำ จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 และน้อยที่สุดคือแต่งระดับสูง จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามโอกาสที่
แต่งกายพื้นเมือง

โอกาสที่แต่งกายพื้นเมือง	แต่ง	ไม่แต่ง
ออกงานสังสรรค์	37(8.8)	184(43.8)
งานบุญ	96(22.9)	125(29.8)
งานเทศกาล	115(27.4)	106(25.2)
เวลาทำงาน	97(23.1)	124(29.5)
อื่น ๆ	10(2.4)	211(50.2)

จากตารางแสดงให้เห็นว่าประชากรที่แต่งกายชุดพื้นเมืองในงานเทศกาล มีจำนวนมากที่สุด คือ 115 คน คิดเป็นร้อยละ 27.4 รองลงมาคือแต่งกายพื้นเมืองในเวลาทำงาน จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 23.1 และแต่งกายพื้นเมืองในงานบุญ จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 22.9 และกลุ่มที่มีน้อยที่สุดคือแต่งกายพื้นเมืองในโอกาสออกงานสังสรรค์ จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 ในส่วนของจำนวนที่เหลือคือแต่งกายพื้นเมืองด้วยเหตุผลอื่น ๆ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.4

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะเขตพื้นที่เมือง
ที่สวมใส่

ลักษณะเขตพื้นที่เมืองที่สวมใส่	จำนวน	ร้อยละ
เขตพื้นที่เมือง	80	19.0
เขตพื้นที่เมืองประยุกต์	39	9.3
เขตพื้นที่เมืองและเขตพื้นที่เมืองประยุกต์	102	24.3
Missing(ไม่แต่ง)	199	47.4
รวม	420	100

จากตารางแสดงให้เห็นว่า ลักษณะเขตพื้นที่เมืองที่ประชาชนที่ทำการศึกษาสวมใส่มากที่สุดคือเขตพื้นที่เมืองและเขตพื้นที่เมืองประยุกต์ จำนวน 102 คิดเป็นร้อยละ 24.3 รองลงมาคือเขตพื้นที่เมือง จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 19.0 และกลุ่มที่น้อยที่สุด คือกลุ่มที่แต่งกายเขตพื้นที่เมืองประยุกต์ จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.3

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**ตารางที่ 11 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเหตุผลที่ไม่แต่งกาย
พื้นเมือง**

เหตุผลที่ไม่แต่งกายพื้นเมือง	จำนวน	ร้อยละ
ไม่นิยม	137	32.6
มีอายุการใช้งานน้อย	40	9.5
สวมใส่แล้วไม่สะดวกในการเคลื่อนไหว	97	23.1
อื่น ๆ	39	9.3
ไม่ตอบ	107	25.5
รวม	420	100

จากตารางแสดงให้เห็นว่า ในกลุ่มของประชาชนที่ทำการศึกษา ให้เหตุผลในการไม่แต่งกายชุดพื้นเมือง เพราะไม่นิยมมากที่สุด จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 32.6 รองลงมาคือกลุ่มที่ให้เหตุผลว่าสวมใส่แล้วไม่สะดวกในการเคลื่อนไหว จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 23.1 และมีอายุการใช้งานน้อย จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 กลุ่มที่น้อยที่สุดให้เหตุผลอื่น ๆ ได้แก่ รูปแบบและรูปทรงไม่เหมาะกับการสวมใส่ทั่วไป ใส่แล้วดูไม่เป็นทางการหรือเป็นทางการมากเกินไป ไม่มีรูปแบบให้เลือกมาก และเครื่องแต่งกายที่ใส่แล้วสวยงามคนชั้นชนมักมีราคาแพง เป็นต้น กลุ่มนี้มีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.3

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความทันสมัย

ความทันสมัย	จำนวน	ร้อยละ
ระดับต่ำ	91	21.7
ระดับปานกลาง	170	40.5
ระดับสูง	159	37.9
รวม	420	100

จากตารางแสดงให้เห็นว่าประชาชนที่ทำการศึกษาคั้งนี้ มีความทันสมัยระดับปานกลาง มากที่สุด จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 40.5 รองลงมาคือระดับสูง จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 37.9 และน้อยที่สุดคือระดับต่ำ จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 21.7

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการส่งเสริมวัฒนธรรม
ของชุมชน

การส่งเสริมวัฒนธรรมของชุมชน	จำนวน	ร้อยละ
ระดับต่ำ	91	21.7
ระดับปานกลาง	241	57.4
ระดับสูง	88	21.0
รวม	420	100

จากตารางที่ แสดงให้เห็นว่าการส่งเสริมวัฒนธรรมของชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง มากที่สุด จำนวน 241 คน คิดเป็นร้อยละ 57.4 รองลงคือระดับต่ำ จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 21.7 และน้อยที่สุดคือมีการส่งเสริมวัฒนธรรมในระดับสูง จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 21.0

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการส่งเสริมวัฒนธรรม
ของสถาบันการศึกษา

การส่งเสริมวัฒนธรรมของสถาบันการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ระดับต่ำ	48	11.4
ระดับปานกลาง	176	41.9
ระดับสูง	38	9.0
Missing(ไม่ตอบ)	158	37.6
รวม	420	100

จากตารางแสดงให้เห็นว่า การส่งเสริมวัฒนธรรมของสถาบันการศึกษา มีระดับปานกลางมากที่สุด จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 41.9 และรองลงมาคือระดับต่ำ จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 11.4 และน้อยที่สุดคือระดับสูง จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.0 สำหรับผู้ไม่ตอบมีจำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 37.6

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมวัฒนธรรมการแต่งกายพื้นเมืองและการใช้ภาษาคำเมือง

การมีส่วนร่วมในการส่งเสริมวัฒนธรรมการแต่งกายและการใช้ภาษาพื้นเมือง	จำนวน	ร้อยละ
ระดับต่ำ	131	31.2
ระดับปานกลาง	278	66.2
ระดับสูง	10	2.4
Missing	1	.2
รวม	420	100

จากตารางแสดงให้เห็นว่าประชาชนที่ทำการศึกษานี้มีส่วนร่วมในการส่งเสริมวัฒนธรรมการใช้ภาษาคำเมืองและการแต่งกายพื้นเมืองในระดับปานกลางมากที่สุด จำนวน 278 คน คิดเป็นร้อยละ 66.2 รองลงมาคือมีส่วนร่วมในระดับต่ำ จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 31.2 และน้อยที่สุดคือมีส่วนร่วมในระดับสูง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.4

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามพฤติกรรม
การใช้ภาษาคำเมืองของครอบครัว

การใช้ภาษาคำเมืองของครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
น้อยที่สุด	18	4.3
น้อย	37	8.8
พอสมควร	91	21.7
บ่อย	84	20.0
บ่อยที่สุด	190	45.2
รวม	420	100

จากตารางแสดงให้เห็นว่า ประชาชนที่ทำการศึกษารั้งนี้ มีครอบครัวที่ใช้ภาษาคำเมืองบ่อยที่สุด มากที่สุด จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 45.2 รองลงมาคือ ใช้ภาษาพื้นเมืองบ่อย จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 และกลุ่มที่น้อยที่สุดคือใช้ภาษาคำเมืองน้อยที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามพฤติกรรม
การแต่งกายพื้น เมืองของครอบครัว

การแต่งกายพื้นเมืองของครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
น้อยที่สุด	60	14.3
น้อย	140	33.3
พอสมควร	149	35.5
บ่อย	55	13.1
บ่อยที่สุด	16	3.8
รวม	420	100

จากตารางแสดงให้เห็นว่า ประชาชนที่ทำการศึกษาคั้งนี้มีครอบครัวที่แต่งกายพื้นเมืองพอสมควร เป็นจำนวนมากที่สุด คือ 149 คน คิดเป็นร้อยละ 35.5รองลงมา คือ ครอบครัวแต่งกายพื้นเมืองน้อย จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 กลุ่มที่น้อยที่สุดคือครอบครัวแต่งกายพื้นเมืองบ่อยที่สุด จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8

สถาบันนวัตกรรมการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามพฤติกรรมการใช้ภาษาคำเมืองของเพื่อนและเพื่อนบ้าน ใกล้เคียง

บุคคลใกล้ชิด	การใช้ภาษาของเพื่อน/เพื่อนบ้าน				
	น้อยที่สุด จำนวน %	น้อย จำนวน %	พอสมควร จำนวน %	บ่อย จำนวน %	บ่อยที่สุด จำนวน %
เพื่อน	8(1.9)	35(8.3)	84(20.0)	134(31.9)	159(37.9)
เพื่อนบ้าน	7(1.7)	21(5.0)	101(24.0)	107(25.5)	184(43.8)

จากตารางแสดงผล ดังนี้ คือ

เพื่อนมีพฤติกรรมการใช้ภาษาคำเมืองบ่อยที่สุด จำนวนมากที่สุด คือ 159 คน คิดเป็นร้อยละ 37.9 รองลงมาคือใช้บ่อย จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 31.9 และกลุ่มที่ใช้ภาษาคำเมืองน้อยที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 1.9

เพื่อนบ้านใช้ภาษาคำเมืองบ่อยที่สุด จำนวนมากที่สุด คือ 184 คน คิดเป็นร้อยละ 43.8 รองลงมาคือใช้บ่อย จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 และกลุ่มที่ใช้ภาษาคำเมืองน้อยที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็น ร้อยละ 1.7

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามพฤติกรรม
การแต่งกายพื้นเมืองของเพื่อนและเพื่อนบ้าน

บุคคลใกล้ชิด	การแต่งกายพื้นเมืองของเพื่อนและเพื่อนบ้าน				
	น้อยที่สุด จำนวน %	น้อย จำนวน %	พอสมควร จำนวน %	บ่อย จำนวน %	บ่อยที่สุด จำนวน %
เพื่อน	93(22.1)	144(34.3)	134(31.9)	41(9.8)	8(1.9)
เพื่อนบ้าน	33(7.9)	118(28.1)	178(42.4)	72(17.1)	19(4.5)

จากตารางแสดงผลดังนี้ คือ

เพื่อนแต่งกายพื้นเมืองน้อย มีจำนวนมากที่สุด คือ 144 คน คิดเป็นร้อยละ 34.3 รองลงมาคือแต่งกายพื้นเมืองพอสมควร จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 31.9 และกลุ่มที่น้อยที่สุดคือแต่งกายพื้นเมืองบ่อยที่สุด จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5

เพื่อนบ้าน กลุ่มที่แต่งกายพื้นเมืองพอสมควร มีจำนวนมากที่สุด คือ 178 คน คิดเป็นร้อยละ 42.4 รองลงมาคือแต่งกายพื้นเมืองน้อยจำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 28.1 และน้อยที่สุดคือกลุ่มที่แต่งกายพื้นเมืองบ่อยที่สุด จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทของข่าวสารที่
เปิดรับ

ประเภทของข่าวสารที่เปิดรับ	เลือก		รวม
	จำนวน	%	
	จำนวน	%	จำนวน %
การเมือง	259(61.7)	161(38.3)	420(100)
อาชญากรรม	225(53.6)	195(46.4)	420(100)
ธุรกิจ	111(26.4)	309(73.6)	420(100)
เกษตรกรรม	71(16.9)	349(83.1)	420(100)
เศรษฐกิจ	163(38.8)	257(61.2)	420(100)
การต่างประเทศ	124(29.5)	296(70.5)	420(100)
ศิลปวัฒนธรรม	93(22.1)	327(77.9)	420(100)
บันเทิง	294(70.0)	126(30.0)	420(100)
อื่น ๆ	24(5.7)	396(94.3)	420(100)

จากตารางแสดงให้เห็นว่า ประชากรที่ทำการศึกษาคั้งนี้เปิดรับข่าวสารประเภท
บันเทิงมากที่สุด จำนวน 294 คน คิดเป็นร้อยละ 70.0 รองลงมาคือ ข่าวประเภท
การเมือง จำนวน 259 คน คิดเป็นร้อยละ 61.7 ประเภทอาชญากรรม จำนวน 225 คน
คิดเป็นร้อยละ 53.6 กลุ่มที่มีน้อยที่สุดคือประเภทเกษตรกรรม จำนวน 71 คน คิดเป็น
ร้อยละ 16.9 ส่วนประเภทอื่น ๆ มีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 5.7 ซึ่ง คำตอบ ได้แก่
ข่าวกีฬา วิทยาศาสตร์ ข่าวสังคม

ตารางที่ 21 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับ
ข่าวสารด้านวัฒนธรรม

ชนิดของสื่อ	ระดับของการเปิดรับข่าวสาร		
	ต่ำ จำนวน %	ปานกลาง จำนวน %	สูง จำนวน %
วิทยุ	54(12.9)	301(71.7)	65(15.5)
โทรทัศน์	37(8.8)	239(56.9)	144(34.3)
หนังสือพิมพ์	70(16.7)	281(66.9)	69(16.4)
นิตยสาร	211(50.2)	198(47.1)	11(2.6)
เอกสารสิ่งพิมพ์	233(55.5)	179(42.6)	8(1.9)
ป้ายประกาศ	172(41.0)	235(56.0)	13(3.1)
โปสเตอร์	277(54.0)	183(43.6)	10(2.4)
นิทรรศการ	243(57.9)	155(36.9)	22(5.2)
อื่น ๆ	0	0	0

จากตารางแสดงให้เห็นว่า ประชาชนที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ เปิดรับ
ข่าวสารการส่งเสริมวัฒนธรรมจากสื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และป้ายประกาศ ใน
ระดับปานกลาง มากที่สุด คือ ร้อยละ 71.7 , 56.9 , 66.9 และ 56.0 ตามลำดับ และ
เปิดรับข่าวสารการส่งเสริมวัฒนธรรมจากนิตยสาร เอกสารสิ่งพิมพ์ โปสเตอร์ และ
นิทรรศการ ในระดับต่ำ คือ ร้อยละ 50.2 , 55.5 , 54.0 และ 57.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 22 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับ
ข่าวสาร กิจกรรมการส่งเสริมการแต่งกายพื้นเมืองและการใช้ภาษาคำเมือง

ชนิดของสื่อ	การเปิดรับข่าวสาร กิจกรรมส่งเสริมการแต่งกาย/ภาษา		
	ต่ำ จำนวน %	ปานกลาง จำนวน %	สูง จำนวน %
วิทยุ	71(16.9)	271(64.5)	78(18.6)
โทรทัศน์	94(22.4)	236(56.2)	90(21.4)
หนังสือพิมพ์	111(26.4)	255(60.7)	54(12.9)
เอกสารสิ่งพิมพ์	237(56.4)	173(41.2)	10(2.4)
โปสเตอร์	239(56.9)	172(41.0)	9(2.1)
ป้ายประกาศ	191(45.5)	212(50.5)	17(4.0)
เพลงคำเมือง	114(27.1)	235(56.0)	71(16.9)
เพลงขอ	187(44.5)	177(42.1)	56(13.3)
นิทรรศการ	240(57.1)	160(38.1)	20(4.8)
เพื่อนบ้าน	200(47.6)	186(44.3)	34(8.1)
ญาติพี่น้อง	182(43.3)	201(47.9)	37(8.8)
เพื่อน	178(42.4)	211(50.2)	31(7.4)
เพื่อนร่วมงาน	192(45.7)	203(48.3)	25(6.0)
อื่นๆ	0	0	0

จากตารางแสดงให้เห็นว่า ประชาชนที่ทำการศึกษาคั้งนี้ เปิดรับข่าวสาร
และกิจกรรมส่งเสริมการแต่งกายและการใช้ภาษาคำเมืองจากสื่อต่อไปนี้ ในระดับ
ปานกลาง จำนวนมากที่สุด คือ วิทยุ ร้อยละ 64.5 โทรทัศน์ ร้อยละ 56.2 หนังสือพิมพ์
ร้อยละ 60.7ป้ายประกาศร้อยละ 50.5 เพลงคำเมือง ร้อยละ 56.0 ญาติพี่น้อง ร้อยละ 47.9

ต้นฉบับไม่มีหน้านี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชั้นสูง และมีกิจกรรมให้หลากหลาย ปลุกฝังเด็กและเยาวชนให้มากเพราะต้องสืบทอด
วัฒนธรรมต่อไป จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ .7

ตารางที่ 24 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความทันสมัย กับพฤติกรรมการ
แต่งกายพื้นเมืองและการใช้ภาษาคำเมือง

ตัวแปรที่ 1	ความสัมพันธ์ของตัวแปร		ค่าสหสัมพันธ์ แบบเพียร์สัน	ระดับนัยสำคัญ
	ตัวแปรที่ 2			
ความทันสมัย	- การแต่งกายพื้นเมือง		-.1164	.084
	- การใช้ภาษาคำเมือง		-.1265 **	.009
	- คำที่ใช้ในภาษาคำเมือง		.1059 *	.030
ครอบครัว	- การแต่งกายพื้นเมือง		.0893	.186
	- การใช้ภาษาคำเมือง		.5728 ***	.000
	- คำที่ใช้ในภาษาคำเมือง		-.4215 ***	.000
การส่งเสริม	- การแต่งกายพื้นเมือง		.0859	.204
วัฒนธรรม ของชุมชน	- การใช้ภาษาคำเมือง		.2520 ***	.000
	- คำที่ใช้ในภาษาคำเมือง		-.2371 ***	.000
การส่งเสริม	- การแต่งกายพื้นเมือง		.1188	.208
	- การใช้ภาษาคำเมือง		.0634	.306
ของสถานศึกษา	- คำที่ใช้ในภาษาคำเมือง		-.0150	.808

* $P < 0.05$

** $P < 0.01$

*** $P < 0.001$

ตารางที่ 24 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความทันสมัย กับการแต่งกายและการใช้
ภาษาคำเมือง(ต่อ)

ตัวแปรที่ 1	ความสัมพันธ์ของตัวแปร	ค่าสหสัมพันธ์ แบบเพียร์สัน	ระดับนัยสำคัญ
	ตัวแปรที่ 2		
เพื่อนและ	- การแต่งกายพื้นเมือง	.0811	.230
เพื่อนบ้าน	- การใช้ภาษาคำเมือง	.6075 ***	.000
	- คำที่ใช้ในภาษาคำเมือง	-.2987 ***	.000
การเปิดรับ	- การแต่งกายพื้นเมือง	.1023	.129
ข่าวสารด้าน	- การใช้ภาษาคำเมือง	.0886	.070
วัฒนธรรม	- คำที่ใช้ในภาษาคำเมือง	-.0781	.110

*** P < 0.001

จากตารางที่ 24 สามารถพิจารณาความสัมพันธ์ ได้ดังนี้
ความทันสมัยไม่มีความสัมพันธ์กับการแต่งกายพื้นเมือง แต่การใช้ภาษา
คำเมืองมีความสัมพันธ์กับความทันสมัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในลักษณะที่กลับกัน
โดยได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันเท่ากับ -.1265 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05
แสดงว่าประชาชนที่ทันสมัยมากมีแนวโน้มที่จะใช้ภาษาคำเมืองต่ำ ตรงกันข้ามกับคนที่มี
ความทันสมัยน้อย ซึ่งมีแนวโน้มที่จะใช้ภาษาคำเมืองมาก และความทันสมัยมีความ
สัมพันธ์กับคำที่ใช้ในภาษาคำเมือง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยได้ค่าสัมประสิทธิ์
สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน เท่ากับ .0159 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ประชาชนที่
ทันสมัยมากมีแนวโน้มที่จะใช้คำเมืองแทน้อย(ใช้คำภาษากลางในการพูดภาษาคำเมือง
มาก)และคนที่ทันสมัยน้อยมีแนวโน้มที่จะใช้คำเมืองแทน้อย(ใช้คำภาษากลางในภาษา
คำเมืองน้อย)

พฤติกรรมกรรมการแต่งกายพื้นเมืองของครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์กับการแต่งกายพื้นเมืองของประชาชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่มีความสัมพันธ์กับการใช้ภาษาคำเมืองและคำที่ใช้ในภาษาคำเมือง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .5728 และ -.4215 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.001 แสดงว่าประชาชนที่ใช้ภาษาคำเมืองมากและใช้คำเมืองเท่ามากหรือน้อย มีแนวโน้มแปรเปลี่ยนไปตามพฤติกรรมการใช้ภาษาคำเมืองและการใช้คำในภาษาคำเมืองของสมาชิกในครอบครัว

การส่งเสริมวัฒนธรรมของชุมชน ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการแต่งกายพื้นเมือง สำหรับการส่งเสริมวัฒนธรรมของชุมชนกับการใช้ภาษาคำเมืองและคำที่ใช้ ในภาษาคำเมืองนั้น มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .2520 และ -.2371 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.001 แสดงว่าชุมชนที่มีการส่งเสริมวัฒนธรรมมาก ประชาชนมีแนวโน้มที่จะใช้ภาษาคำเมืองมากและถ้าส่งเสริมวัฒนธรรมน้อย ประชาชนมีแนวโน้มที่จะใช้ภาษาคำเมืองน้อย สำหรับคำที่ใช้ในภาษาคำเมืองนั้น ถ้าชุมชนมีการส่งเสริมวัฒนธรรมมากประชาชนมีแนวโน้มที่จะใช้คำเมืองเท่ามาก(ใช้คำภาษากลางในภาษาคำเมืองน้อย) และถ้าส่งเสริมวัฒนธรรมน้อย ประชาชนมีแนวโน้มที่จะใช้คำเมืองเท่าน้อย(ใช้คำภาษากลางในภาษาคำเมืองมาก)

การส่งเสริมวัฒนธรรมของสถาบันการศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับการแต่งกายพื้นเมือง การใช้ภาษาคำเมือง และคำที่ใช้ในภาษาคำเมือง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันเท่ากับ .1188 , .0834 และ -.0150 ที่ระดับนัยสำคัญ .208 , .306 และ .808 ตามลำดับ

พฤติกรรมกรรมการแต่งกายพื้นเมืองของเพื่อนและเพื่อนบ้าน ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการแต่งกายพื้นเมือง โดยได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันเท่ากับ .0811 ที่ระดับนัยสำคัญ .230 แสดงว่าการแต่งกายพื้นเมืองของประชาชนไม่ได้มีแนวโน้มเป็นไปตามพฤติกรรมของเพื่อนและเพื่อนบ้าน แต่พฤติกรรมของเพื่อนและเพื่อนบ้านมีความสัมพันธ์กับการใช้ภาษาคำเมืองและคำที่ใช้ในภาษาคำเมืองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .0675 และ -.2987 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.001 แสดงว่าการใช้ภาษาคำเมืองของประชาชนมีแนวโน้มที่จะแปรเปลี่ยนตามพฤติกรรมการใช้ภาษาของเพื่อนและเพื่อนบ้าน และ

ประชาชนมีแนวโน้มที่จะใช้คำภาษากลางในการพูดภาษาคำเมืองมากตามพฤติกรรมการใช้คำภาษากลางในการพูดภาษาคำเมืองของเพื่อนและเพื่อนบ้าน

การเปิดรับข่าวสารด้านวัฒนธรรม ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการแต่งกายพื้นเมือง การใช้ภาษาคำเมือง และคำที่ใช้ในภาษาคำเมือง โดยได้แสดงว่าพฤติกรรมการแต่งกายพื้นเมือง การใช้ภาษาคำเมือง และคำที่ใช้ในภาษาคำเมือง มีแนวโน้มที่ไม่สอดคล้องกับการเปิดรับข่าวสารด้านวัฒนธรรมของประชาชน

ตารางที่ 25 แสดงค่าความแตกต่างเพศ กับการแต่งกาย

เพศ	จำนวน	Mean	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(SD)	ค่า (t)	ระดับนัยสำคัญ
ชาย	99	4.4747	1.908	-0.98	.327
หญิง	122	4.7295	1.924		

จากตารางแสดงให้เห็นว่า ประชาชนที่ทำการศึกษานี้ เพศชายและเพศหญิง มีการแต่งกายพื้นเมืองในระดับที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 26 แสดงค่าความแตกต่างของเพศกับการใช้ภาษาคำเมือง

เพศ	จำนวน	Mean	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน(SD)	ค่า (t)	ระดับนัยสำคัญ
ชาย	212	5.7358	2.020	-.60	.548
หญิง	208	5.8510	1.901		

จากตารางแสดงให้เห็นว่า ประชาชนที่ทำการศึกษานี้ เพศชายและเพศหญิงมีการใช้ภาษาคำเมืองในระดับที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 27 แสดงค่าความแตกต่างของเพศกับคำที่ใช้ในภาษาคำเมือง

เพศ	จำนวน	Mean	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน(SD)	ค่า (t)	ระดับนัยสำคัญ
ชาย	212	24.9151	5.274	-1.17	.242
หญิง	208	25.5337	5.544		

จากตารางแสดงให้เห็นว่า ประชาชนที่ทำการศึกษานี้ เพศชายและเพศหญิง มีการใช้คำในภาษาคำเมืองที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 28 แสดงค่าความแตกต่างของอายุกับการแต่งกายพื้นเมือง

อายุ	จำนวน	Mean	SD	F	ระดับนัยสำคัญ
15 - 25 ปี	55	3.4000	1.6285	12.9226 ***	.0000
26 - 35 ปี	44	4.7045	1.9118		
36 - 45 ปี	74	4.9189	1.7654		
มากกว่า 45 ปีขึ้นไป	48	5.4583	1.8330		
รวม	221	4.6154	1.9168		

*** $P < 0.001$

จากตารางแสดงให้เห็นว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีการแต่งกายพื้นเมืองที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยได้ค่าความแตกต่างเท่ากับ 12.9226 และระดับนัยสำคัญที่ 0.001

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 29 แสดงค่าความแตกต่างของอายุกับการใช้ภาษาคำเมือง

อายุ	จำนวน	Mean	SD	F	ระดับนัยสำคัญ
15 - 25 ปี	175	5.9086	1.8234	2.0740	.1030
26 - 35 ปี	88	5.4886	1.9238		
36 - 45 ปี	97	5.6082	2.1581		
มากกว่า 45 ปีขึ้นไป	60	6.2000	2.0152		
รวม	420	5.7929	1.9608		

จากตารางแสดงให้เห็นว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกันไม่มีความแตกต่างกันในการใช้ภาษาคำเมือง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 30 แสดงความแตกต่างของอายุกับค่าที่ใช้ในภาษาคำเมือง

อายุ	จำนวน	Mean	SD	F	ระดับนัยสำคัญ
15 - 25 ปี	175	25.8286	4.7843	3.0957 *	.0268
26 - 35 ปี	88	25.7045	4.8853		
36 - 45 ปี	97	24.6804	6.1535		
มากกว่า 45 ปีขึ้นไป	60	23.6167	6.2547		
รวม	420	25.2214	5.4116		

* $P < 0.05$

จากตาราง แสดงให้เห็นว่า ประชาชนที่มี อายุต่างกันมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในการแต่งกายและการใช้ภาษาคำเมือง โดยได้ค่าความแตกต่าง เท่ากับ 3.0957 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 31 แสดงความแตกต่างของระดับการศึกษากับการแต่งกายพื้นเมือง

ระดับการศึกษา	จำนวน	Mean	SD	F	ระดับนัยสำคัญ
ไม่ได้เรียน	2	5.4281	2.0089	4.3239 **	.0022
ป.1 - ป.4	29	5.5517	2.0803		
ป.5 - ป.7	18	5.3889	2.1731		
ม.3 - ม.5	42	4.5714	1.9146		
อนุปริญญา ป.ว.ท.,ป.ว.ศ.	40	3.8750	1.5390		
ปริญญาตรี	85	4.4824	1.8167		
สูงกว่าปริญญาตรี	3	4.3286	1.7359		
รวม	219	4.6075	1.9149		

** P < 0.01

จากตาราง แสดงให้เห็นว่า ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกันมีความแตกต่างกันในการแต่งกายพื้นเมือง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยได้ค่าความแตกต่างเท่ากับ 4.3239 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 32 แสดงความแตกต่างของระดับการศึกษากับการใช้ภาษาคำเมือง

ระดับการศึกษา	จำนวน	Mean	SD	F	ระดับนัยสำคัญ
ไม่ได้เรียน	2	6.0000	2.8284	9.0108***	.0000
ป.1 - ป.4	36	7.2500	1.3175		
ป.5 - ป.7	24	7.1250	1.1910		
ม.3 - ม.5	92	5.8261	1.9923		
อนุปริญญา ป.ว.ท.,ป.ว.ศ.	88	5.7159	1.8690		
ปริญญาตรี	171	5.3275	1.9549		
สูงกว่าปริญญาตรี	7	5.4312	1.9308		
รวม	420	5.7966	1.9539		

*** P < 0.001

จากตาราง แสดงให้เห็นว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความแตกต่างกันในการใช้ภาษาคำเมือง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยได้ค่าความแตกต่างเท่ากับ 9.0108 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.001

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 33 แสดงค่าความแตกต่างของระดับการศึกษากับคำที่ใช้ในภาษาคำเมือง

ระดับการศึกษา	จำนวน	Mean	SD	F	ระดับนัยสำคัญ
ไม่ได้เรียน	2	24.5000	.7071	12.0551***	.0000
ป.1 - ป.4	36	19.3333	4.8639		
ป.5 - ป.7	24	23.3750	5.9404		
ม.3 - ม.5	92	26.0326	5.4781		
อนุปริญญา ป.ว.ท.,ป.ว.ส.	88	26.1477	5.0663		
ปริญญาตรี	171	25.8947	4.7416		
สูงกว่าปริญญาตรี	7	25.9264	4.8625		
รวม	420	25.2542	5.3902		

*** $P < 0.001$

จากตาราง แสดงให้เห็นว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความแตกต่างกันในการใช้คำในภาษาคำเมือง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยได้ค่าความแตกต่าง เท่ากับ 12.0551 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.001

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 34 แสดงค่าความแตกต่างของฐานะเศรษฐกิจกับการแต่งกายพื้นเมือง

ฐานะเศรษฐกิจ	จำนวน	Mean	SD	F	ระดับนัยสำคัญ
น้อยกว่า 10,000 บาท	64	4.5781	2.0840	.7784	.5072
10,001 - 20,000 บาท	87	4.8276	1.8814		
20,001 - 30,000 บาท	39	4.4872	1.7603		
มากกว่า 30,000 บาท	31	4.2581	1.8613		
รวม	221	4.6154	1.9168		

จากตาราง แสดงให้เห็นว่า ประชาชนที่มีฐานะเศรษฐกิจต่างกัน ไม่มี ความแตกต่างกันในการแต่งกายพื้นเมือง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยได้ค่าความแตกต่าง เท่ากับ .7784 ที่ระดับนัยสำคัญ .5072

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 35 แสดงค่าความแตกต่างของฐานะเศรษฐกิจกับการใช้ภาษาคำเมือง

ฐานะเศรษฐกิจ	จำนวน	Mean	SD	F	ระดับนัยสำคัญ
น้อยกว่า 10,000 บาท	119	6.4958	1.6513	10.3741***	.0000
10,001 - 20,000 บาท	167	5.7605	2.0890		
20,001 - 30,000 บาท	85	5.3882	1.7120		
มากกว่า 30,000 บาท	49	4.8980	2.0741		
รวม	420	5.7929	1.9608		

*** P < 0.001

จากตาราง แสดงให้เห็นว่า ประชาชนที่มีฐานะเศรษฐกิจต่างกันมีความแตกต่างกันในการใช้ภาษาคำเมือง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยได้ค่าความแตกต่างเท่ากับ 10.3741 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.001

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 36 แสดงค่าความแตกต่างของฐานะเศรษฐกิจกับคำที่ใช้ในภาษาคำเมือง

ฐานะเศรษฐกิจ	จำนวน	Mean	SD	F	ระดับนัยสำคัญ
น้อยกว่า 10,000 บาท	119	23.2017	5.5167	8.3342***	.0000
10,001 - 20,000 บาท	167	26.2335	5.2204		
20,001 - 30,000 บาท	85	25.6824	4.8236		
มากกว่า 30,000 บาท	49	25.8776	5.6000		
รวม	420	25.2214	5.4116		

*** P < 0.001

จากตาราง แสดงให้เห็นว่า ประชาชนที่มีฐานะเศรษฐกิจต่างกันมีความแตกต่างกันในการใช้คำในภาษาคำเมือง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยได้ค่าความแตกต่างเท่ากับ 8.3342 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.001

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย